

LA PETITA FADA

La fada Fifi és una fada molt finolis. La seva mare, la fada Flora està fins al cap d'amunt de les seves tonteries. Cada matí fa la mateixa comèdia.

- Fifi, afanya't a vestir-te, que faràs tard a l'escola....
- Ja va, mama. Però és que no sé què posar-me... Aquestes sabates no lliguen amb el barret, i a més a més...
- Fifi, prou, que la fada Filomena s'enfadarà si fas tard a classe!

I la Fifi baixa remugant de la seva habitació.

- Va, esmorza i fes via cap a l'escola.
- Si, però no m'agraden aquests mitjons, i vull...
- Calla, pren la llet i menja la torrada amb melmelada. I sobretot no et taquis.

La fada Fifi se'n va cap a l'escola. La fada Filomena, la mestra, li diu:

- Bon dia Fifi. Ja tornes a fer tard. Què t'ha passat avui?
- És que...
- Ja ho sé, no t'agradaven els mitjons, les sabates no et feien conjunt amb el barret, i a més a més t'has tacat la brusa de melmelada de figues.
- Oh!, com ho sap?
- Dona, jo soc la fada més sàvia de totes. Per això sóc l'encarregada d'ensenyar a les petites fades com tu, tots els encanteris.
- I quan aprendrem a fer servir la vareta màgica?
- Aviat, molt aviat. De fet començarem demà mateix.

Aquella nit la fada Fifi no pot dormir. Demà els ensenyaran a fer servir la vareta màgica i a més a més els en donaran una per a cada una.

Qui sap de quin color serà la seva? A ella li agradaria que fos de color rosa amb l'estrella de la punta de color blau, perquè així li faria conjunt amb les sabates i amb el barret i...

S'adorm.

L'endemà al matí, quan arriba a l'escola, totes les seves companyes ja hi són. Totes tenen les seves varetes màgiques:

La "Flor d'espígol" en té una de color verd amb l'estrella groga, la "Felicitat" en té una tota, tota de color de taronja, la "Francesca" la té blava i blanca, la "Farinetes" la té tota rosa...

- I jo? - pregunta la Fifi - on és la meva vareta màgica?
- Oh, mira, només en queda una, com que has estat l'última d'arribar....

La vareta màgica que queda és tota de color negre.

- No la vull, no m'agrada.....

- Fifí, què és el que no vols?, què és això que no t'agrada? Afanya't, lleva't i vesteix-te, que faràs tard a l'escola.

“Quina sort! Només era un somni!” - Pensa la Fifí.

- Sí mama, de seguida baixo i esmorzo.

La Fifí, per primer cop a la seva vida, se'n va a l'escola sense rondinar ni remugar.

La seva mare, en veure-la sortir, riu per sota el nas. L'encanteri dels somnis sempre li ha sortit molt bé.

Mariàngels Ferrando

